

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣ

ΜΙΑ ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ

‘Η Θεοδώρα Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου. ‘Η ἀγαθή της ἐπίδραση στὴν ἀνάπτυξην τοῦ Βυζαντίου πολιτισμοῦ. Κι αγοραίοι ἔως εἰς μία δεκαεμένην. Οἱ σχέσεις τῆς μετὰ τοιητη Θρασέα. ‘Η ἀντίζηλος τῆς Αὐτοκρατείας. ‘Ενας τύπος αἰωνίου συλλόγου. ‘Η ἄργια εκδίκηση τῆς Θεοδώρας. ‘Ένας τραγικός καὶ ποιητικός θάνατος.

"Η Αύτορούταν Θεοδώρα! 'Αγνή και δικλάστη, γλυκειά και ήρεμη - και συγχρόως- μεγαίρια μαίνανται, κωρίται σα κατεπονώ λαϊκών τάξεων που άναθλες στο όντα άξονα της Βασιλίσσης χωρίς να δειχνύει τίποτα αά' τιν· τι· πεινή καταγονή της, χωρίς νά την ειπερφροσθε· αθόλων δ Βίθυνος μέσω στόν δούοι είχα γεννηθεῖ! · · · Ο· μεγάλο και άθαντο έκανε δ 'Ιστοριανός, δ σύνγνως της, τό δφειλει στη γνωνάκια αύτη. Μα και δ 'Ελληνισμός της δφίλλει, Ι· αυταί έννα σημεία κάτιν. Και ούτο το κάτι είναι : δ ναός της Θεού Σωτήρας, η θυρούλη και Λα Σοφία.

Και δύμας, η υπολογίκη από τη Σωτηρία.
Και δύμας, η σωναίας απήτη, ή δηποίας έτυχε πολλές φορές νό^τ
διευθύνης την όχημανή Βεβαντονή αίντοκρατορία, ξιναν δργια και έγ-
κ' ήματα φρικιαστικά. Οι έρωτινές περιπέτειές της είναι άμετρητες
τραγικές.

* * *

Ο πατέρας της ήταν φύλαξ ἄγοισιν θηρίων στὸν Ἰππόδρομο και ἡ μητέρα της δὲν διαχώρισεν για τις αδυτηρής ήθικής όχρεώς της. "Οσαν πέθνεις ὁ ἄντρος της, η καλή αὐτή γνωνία δὲν έδει στασιακούς καθόλου να πάρει τις τέρατα κόμες της στὸν Ἰππόδρομο και να τις ἔβασθε σὲ πλευτηριασμού. Τις δύο πρώτες τις πήραν κατέδυνες τῆς Ἀρμενίας. Κανεὶς δεν την είχε προσέξει τὴ Θεοδώρα που ἀνάγκαστησε ταύτη γάρ γελωτοποιος στὸν Ἰππόδρομο και νά κάνῃ τοὺς και τοικούς τοῦ Βούλαντον νά σπαταράψεισαν γέλα- τον. Ιδίους αὐτούς ἀνθρώπους τούς δόποινος θα τουν ἔκανε δρόγα- τερα ταύτη χρύσουνε μαρτιά δάκρυα. Σιγά-σιγά δύμως, είχε ἀποκτήσει μεγαλή φήμη, και μια ωραίαν πρωθινα παράτησε τὸ ἔξευτελιστικό ταγαγέλια τῆς γελω- τοκοινοῦ στὸν Ἰππό- δρομο γιαν ἄ- πλωνται αἱ· αἱρον." (Ας μην ξεπ. ἀμε πως ή Θεο- ωρίαν είχε γεννηθεῖ στο ίδιο νησί με την Ἀρρεβοτή, στην Κυ- προ)

Είναι ἄνωττο σὲ
τι εἰδους δηλαδηδργια,
ελει
σηνας ήσαι τό
λη ντεζ Αύ οκράτορα
Ιουστινιανό. Το μονο
θετικό είναι πώς δεν
έρχεται τόπο ευ-αλο
ύ θώ φαν ἀγεστε νό^ν
νήν γυναίκα τι και
βασιλιά τού Β. ζαν-

¹ Η Αὐτοκράτειρα Θεοδώρα μὲ τὴν ἀκολουθία της (Μωσαϊκὸν τοῦ ἁγίου Βιταλίου τῆς Ραβένας

χαρακτηρική την φυσικήν της. Η πεποίκαστη σύσταση με την αποκεντωτική φρενητικώδης άγονασία της, ή άδικαντροπιά της. 'Ο λαός ἐστέναξε κάτω ἀπ' τὸ τρυφέρο πελμαὶ τῆς νυστρᾶς, καὶ ὡρὸς λας ὑποκρυπτείρος.

φέρει τον πόλεμον την θάνατον τον Βυζαντίου. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νῦν ἔχειν τὸ παῖδαςικὸν παράπονο για τὴν τυραννίνα ποὺ ἐπέβαλε οὐ Θεωδόρου. Ή μανία τῆς διασκέδασες ποὺ τὴν εἰχε καρεσσεῖ, ἐψυχεῖ μέχρι βιθυντα παιστροφούσην. Πολλές φορές, ἔγινε τὴν βιωτική πορφύραν την, φορούσε ἀπλὰ ροΐκα γυναῖκας τοῦ λαοῦ και πηγαίνε—οὐντὴν ἡ βυσικίαν την—στει καὶ ἀποκεντρεῖται καὶ κακούχεισσα συνοικίες την τὸ Βυζαντίου, για νὰ δηγούσει. Σὲ μὲν ἀπ’ αὐτές ιε: πειμαδεῖς της, τῆς συνεβήσεις και τὸ περιστατικὸν ποὺ θὰ δημιουργήσει πανούργη.

τους — ή Αύτοκράτειον τοῦ Βυζαντίου !...

Μετανιών πού πλήρωσαν ήταν κι' ἔνας σπυροπόλος, Θρασέας δύναμι τοῦ δόποντος ἐκπέσει όμεσώς τοις καὶ ἕγραψε, ἔνθουσαστάνεν, μία δηνοφαμβική δάδη. Ὡς Εκθόδος διέβαστος τοὺς στήχους τον καὶ θέλησε να γνωρίσει τὸν ποιητὴν πού ἐψήλαττον μνημοφάγη της μὲ τόσο φλογερές στορωφές. Τὸν ἑγγάριό τοις πρόσαγματα—καὶ ή γνωρίσατο τοὺς ἄνθρακας μέχρι βαθμοῦ μηδὲ επιτρεπομένουν μεταξύ μᾶς βασιλίσσης καὶ ἓνδος ἀνθρώπουν τον λαον. Ἐπέμενος δρῶς, νὰ μὴ θέλῃ νὰ φαρεῖσθαι στὸ φέρο τοις ποιῶντας προγράμματα καὶ δι Θρασέας βαρέθηκε ἔτσι πολὺν σύντομα τὴν ἕκκληλίαλλωστον κατάτασην τον καὶ ζήσισται τὴν ἀγάπην τον σὲ μὰ δλλή γνωνάνα, παντρεμένη, τὴν δόπια τὴν ἑγγώριζε πολὺν καλέ καὶ ἡ δόπια συνήθιζε νὰ τὺν προσεργάτη, μαζὸν μὲ τὴν κορδιά της, καὶ πολὺτερα ἐκλεκτὸ φαγεύτη. "Η νέα τον συμπάθει· λέγοντας Βερτουνάλλα καὶ δι σύνγενς της Σουπλίκιος Βερτουνάλιας. Βαθύτερος μάλιστα συμβολεῖ πάντοτο σὲ τέτοιους αἰδονος περιστάσεις, δι Βερτουνάλλας εἰχε τὴν ίδεα δι της ἡ γνωνάκια τον ἤταν πρότυπο πιστή, καὶ ἀποσιωμένης Πῃ λόγτη.

Ο εὐτιχής λοιπόν αὐτὸς σύζυγος ἔβλεψε κάθε βραδύ μὲν χαρά στὸ σπίτι τοῦ Θρασέα, τὸ μεγάλο ποιητή, καὶ δεῖν ἡξερες πῶς νὰ τὸ περιοιτῆθη. Μᾶλλον ἐναὶ ἀπάτωμα τροφιών γάρ εἶναι σύζυγο, ίδιος δαναὶ οὐδέτερος σύζυγος εἰλεῖ τὴν οὐδετέρα συνήθειαν· νά προσκοπή φύλων στὸ σπίτι τους· ἐπιφέρει καὶ ἐπίνειαν κατὰ κάρον. Κάτιον δὲ βραδὺ λοιπὸν ἐπανελαμβάνετο τακτικά ίδια δουλειά: τὸν ἐπικινδυνὸν ὃντος στὸ ιρατεῖς αἱ πόλεις φαῖται καὶ κρασί, καὶ οἱ ὑπηρέταις τοι τὸν πηγανινὸν οικοτροπὸν στὸ δωμάτιο του καὶ τὸ ἔβα-

(Μωσαϊκόν τοῦ ἀγίου Βιταλίου τῆς Ραβέρας) καὶ τὸν ἐπίορχο καὶ τὴν κλέπτραια. Ἡ ἐκδίκηση ποὺ σκέψητε νὰ λάβῃ ἐναὶ ποσέγματι δῆθαστο πρότυπο ποιητικῆς, γραφικῆς, σατανικῆς καὶ ἀγελατικής έδοικησες. Μονάχοι μὲν γυναικί, μονάχι ἡ Θεοδόσια, μετροῦσα νὰ συλλαβῇ τέρπια αὐτοῖς σενδύια ἐκδίκησησι.

Ἐκάλιξτος οὐδεπον στὸ παταλὸν τὸ Σουπλίκιο, τοῦ μνοῖξ τὰ μάτια, τοῦ εἰπε δηλιδὴ δι, τὴν ἡσεῖς δῆλος ὁ κοσμός πρὸ πυλαύνον δῆδι καιροῦ καὶ πρόνοντας τὸν ἀντίχεια σύμμαχο στὸ μέσος καὶ στὴ δύνα τῆς ἐδίκιασθεντος, τοῦ δὲ δώσον κάτιο δηγεῖς τις δόποις ἐκείνος ἔπειτα τὸν τελευταῖον πορευόμενον ἀπὸ ἑνίκας.

Εσπενεις να ἐκτελέσῃ με προθυμία και ἀκρίβεια.
Ἐπορεψε να ἔχανουν τοὺς ἐνόχους χωρὶς θύρανθο, χωρὶς να δημονογενῆ σκάνδαλο.

Ο Σουηλάκης, βαδίζοντας σύμφωνα με τὸ πρόγραμμα πεντείχιας καταστάσεως ἡ Θεοδώρα, προσκλήσει για μιὰ ἀκόμα φορά τὸ Θεατρέον τούς. Ἐδῶ πρέπει τῷδε γ' ἀναίσχυμα μιὰ παρένθεση καὶ νὰ σᾶς ποῦμε πάντας γνώντας τὸ τόπον τὰ δεῖλα, να στὸ Βυζαντίον, γιὰ νὰ καταλαβεῖς καλύτερα τὸ αὐτὸν οὐρανός της· Ἰεροσόλαιος. Οἱ προσκαλεσμένοι εἰσπλανοντανάνοι σὲ μαλάκια κερβερίτια, στρωμένοι μὲ ξεψυλισμένα λουλούδια. Κάθε τόσο ὄντος μὲς στὴ μέρη τοῦ πατώματος μιὰ τρόπα· κατει· πακτήσα—ἄπ—την δόντα ἀνέβαζαν διάφορους δίσκους μὲ στάνια φαγητά καὶ ἀμφορεῖς με τὰ πολὺ δυνατά καὶ παλιά κρασιά. Κανεὶς ἐν· χλιττικὸς οὐπρέπεις δὲν παραστέκοταν κατά τὴ διάφορα τοῦ δειλίου. Καὶ διπάντα οἱ συνδιαιτημένοι μέδιανταν τὰ πιάτα· ἔφηγαν πάντα στὸ κινητὸ πετράγων τοῦ πατακώματος, κεχυτούνταν τὰ πόδιά τους μαζὶ μὲ ημιτρέπτα πολὺ βραστόνταν ἀπὸ μάστιχο, σ' ὅλῳ θυμάτιο, ἕμεταν σάλπιγμα ήταν ειδικὸν μηχανισμός, μά-

ΤΟ ΑΚΡΙΒΩΤΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Δεκατέσσερες χιλιάδες (14,000) δολαρίων, δηλαδή 1,100 000 δραχμές, πουλήθηκε τελευταίως στήν *Νέα Υόρκη* ένια δάντεύπο του γηπετου έργου «Η δακτυλίης του Σμύρνης» μεγάλου διγλών λογοτυπού Ρούντινγκ Κίπλιγκ. «Η τιμή αυτή είναι ότι μεγαλύτερα στήν ίδια έπουλή θηκε ως τώρα βιβλίο. Τὸ πωλήθην ἀντίκειντο εἰνεια παί πά τὰ ἐλάχιστα ποὺ είχαν τευπωθῆ στήν *'Αλλαχαμπάντ* τὸ 1901.

Στήν ίδια δημοπρασία πουλήθηκε δάντι 85 χιλιάδων δολλαρίων, 300.000 δραχμών δηλαδή, ένα δάντιτυπο της «Ηχούς» έτρεφεν ο νόμος της Ρουντηρας Κεπίλιγκ τυπωμένο επίπετης στην 'Αλλαχαμπάν το 1884.

Σακεαν κάτω τῇ σανίδῃ καὶ τὸ ἔινανέβαζαν γεμάτο ἄλλα φαγητά.
Καίνοντας τῷρα τὴν παρένθεσην καὶ συνεχίζουσιν :

Τὸ δεῖπνον ἐ· εἶνον ἔγεινα μὲν δῆλη τῇ συνθητισμένῃ ἐπιπηδότεα.
Οἱ Σουτλίκοις ῥόρνισαν κανένα τὸ βοῦδον να μὴ φόρη καὶ να μὴ
πιᾶν πολὺ εἰχε δύναμις τὸν τούτον νὰ πονούνταις πάσι μάχης καὶ
μισθώσαντος σημεῖα κοπούσων καὶ ἀποχωνώσαντος. Κάπους καπού-
σαλέντες βαρεύτην τὸ μάτια τους καὶ ἀποφάσιστοι τὸ κεφάλι τους να περφύτη-
στο στήθος του 'Ο Θωμάς καὶ Η Βροτούλλα περιβιναν τὸν καρπό της πολύτιμης
καὶ τὴν δύρα που θὰ διπονούσταν σὸν σύγχρονον, γιατὶ νὰ τὸν ἀδιάβιον
εἴη γαννά. Ή κότο ποθητὴ αὐτὴ στιγμὴ δὲν δργησαν νορμῇ Οι
υπηρέταις εξέργασαν τότε, στήκασαν τὸν κυριό τους καὶ τὸν μετεφέρουν
μέσως του στὸ δωμάτιο του.

Τό ζευγάρι είχε μειωθεί μάνο...

Καὶ διὰ ἡρθεῖ ή δῆμα τῶν ἐπιδοφίων, ή Β-ριτούσιλία καὶ ὁ Θα-
σεύς εἰς τὸν ἀξιότερον κατάληπτη τοις τε τοῖν ταῖς δι-
καιίαις εἰς τὸν ή καὶ τὴν πέρηφτή πάντας τους· βριχόμενοι καὶ ριζοδέ-
πολις βροχὴν τελευταῖκην καὶ σπουδεατικήν. Τοῦ ἐπιτηδειοῦ γε εὐγα-
ριπτορος τόπος θερμά οἱ Ἀφροδίτες· για τὴν ἐκπληκτήν πους τοὺς ἔκαναν
καὶ ήταν θαλάσσιαν σούσην τῆς ἀγαπητῆς τους. Ο Θριασέας μαρτιστα-
ρεῖται· τὴν εναντίον γιώτα συνθέτει ἐπειδή τούς προχειρίους εναὶ ὑμνο-
στὴν ἀνοική, στὴν γνώναικα, στὸν κρασί.

Μα ο δύναμις είρει τελείωση, ή διμπυνευση τοῦ Θρασέου είχε ἔξαντλησε καὶ οὐδὲνον πάντα βῆ ἢ σε πήδησε αὐτοῖς. Ιο γαγγάσαλα, τὰ τρωταφέν λα, τε γιασσαύα καὶ οι θάνατοι θεὶ εἰλέντημορφοίσει το δυσματο. είχαν άνέβει οἵς τά γονατεῖ του. Δει τηρώντων ἔξακολυθων να πεφτει ουδαμός. Η ἀτρόμοσα φου εἰλε πληρωθεῖ ἀπε της δημιουρωδέσι ειναιδονει ώντα λουτρούσαν.

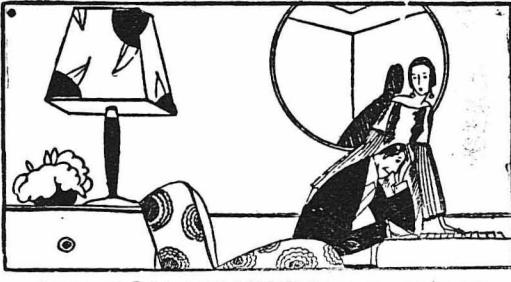
Δυνατή ζάλη έπιωσε τοτε τη Βερούπλια και τό Θραέα. Τά μάτια τους δράχαια για θυλώνυμη, τ' αυτά τας βιωζανε, τα μηνιγγιά τους ριψούσαν δευτορό... Ιοίς έπινες για ή δημόσια υφρδα των ανθρών... «Ωμηλαν τοτε να βγάνη έξω, για αναπνεύσουν καθόδη άρτα, μή τους κακού. Κανεὶς υπόρειη, δεν έρχοτε να τους άντειχε πάρετα; να τους βγάλει άπλο έπειτη την ολυμπιομένη καλοδαστική;

Τότε κατάλαβαν πάς δ Σουσπίλιος ἡ ἀλεύ νέ τούς ἐκδή· η ὑπὲ μὲ τὸν τρόμον αὐτὸν θυναντα. «Αἰχνῶν γα τρέχουν παν τρεις τὰ μὲσα στο λουσοῦντα, νέ ἔφωνται ζουνταναὶ τὴν ἀγωνίαν, να κλαῖες, να ἄγκαλιάσουνται μὲ λαρφούσην—ένων τὰ λουσοῦντα, ποὺ ἔξαστοι λουσθίσσαντα νά περπούν αἵ· τὸ τοβάνι, τοὺς ἐσκ-παζαν ώ, τὴ μεση, ώς τὸ στῆθος· Καὶ σιγα-νιάγια ο δύο μαρτιφόλια εἴδη παν νερδοι μὲσα στο σοσσό τὸν ἀνέβηντα. Ληλαπούσσανταν αἵ· τὸν πάντα·

Την έκπεμπτην, ό δικαιητικός Σωπλίκος έκανε στα γυναικά του και στο φύλο των μιά μεγαλοπρεπεστατή ηγεσία. Και οι χρονικογράφοι της πολυνασχαρού έκεινής περιόδου της Βεζινινής Ιστοίσανά μέρευσαν πώς ή θεωρούσαν. Θε-

λοντας νά έδωκη θή την άνεισηλο της και νερχή άπουα, :ώπαλ να το ψων από τάφο τη. Β-γνωλλίας την πυρα κατο, εθρονανται και ποιηικη, έπιτεύμβιο έπια, ποσθ :

«Τὴν εκπέτωσε η ἀγάπη τῆς γιὰ τὰ

ΑΠ' ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΤΥΠΟ

•Ο παράδεισος τῶν Ἐγκληματιῶν

Στὸ Σ. καγό πρόκειται νό ἑγκατασταθῆ ἐντὸς του μηνὸς ἔνα νέο μονοσίον ὃ «Παράδεισος τῶν Ἐγγληματῶν» δύποις τοῦ νόμουςαν. Τὸ μονοσίον αὐτὸν θὰ είναι ἕπειται μενά δύα ἀνέξιατως τα ἑγγαλίδια, διαρροητικά καὶ λαποδιτικά δύων τῶν γίδων τα φυνικά δρυγανα, μὲ μια λεπτή πάν ορειχ. χρησιμοποιούντας οι ποικιλλώνταις ἡ ληματιαὶ στην ἔξασην του ἄνεμους ἐπαγγέλματος των. Το μονοσίον αὐτὸν θὰ είναι δύμοι μὲ ἔκεινο ποὺ λορυσε πρὸς καιροῦ ἡ Σκότιανδρ Γιαρδ (διεύθυνσις ἀσφαλείας) τοι Λυδονίους, οὐ διευθύνεται δὲ ἀπό τον ιδίον μεγαληματολογού καθηγητὴ «Ενίβρατος Χάλη Μ. προστατεύεται.

Ἐπι τῇ ἀνακαιριφ ἡ τε ἴδευσις τοῦ Μυστείου ὁ κ. Ἐνθεαρντ
ἔκανε πολὺ ενδιαφερούσας οηλωσιες σχετικῶς μέ τὰ ἐγκλήματα,

στις οποίες μεταξύ άλλων, είπε το θέσης :
«Γιά κάνε σύγκληματά πού συλλαμβάνεται ἀντιστοιχούν δε δολοφονίες

ἀστυνομικῶν. Τὸ Σκάριο μπορεῖ να δινομασθῇ ἡ φωλεὰ τῶν λησιῶν, διότι κατέχει τὸ ἀλάχιστο τιμητικό ρεβόν τῶν περισσότερων γυκιληματών!

Το περασμένο έτος σ' οποιαλήρη την Αγγλία ήγιεν 154 φορού ενώ στην Νεα 'Υδρειαν 221 και στο Δικαγο 222. Η ίδια δὲ περιπουάλων αύξησε και απ' αλλα είδη αναπτυγμάτων γενναντας παραπομπές.

πανούσα υπάρχει και στα αλλα είσοδη σχετικώντων, γραμματισμόν, διαρροής
είσεων, ληγούσεων κ.λ.π.

«Εάν το Σάκαρο και είσε την Νεά· Υφόρι έχουε κακώς 36 φορές πιθα-
νότησης να ληστευθεί να σαρωταρή παρα σε Δανιδον ...»

«Ο καυθηργητής Μπιλισταντής αιώνων είναι την κατεύλητηκη ούτηνη
έγκληματους τηνες σε επαναθεωρήσεις ή ουγκών, ήτος μαστινίμας και
επί την αποτελεστή πληγήσθων νυμών. ·Υπάρχουν οι· Ή· αιματοκύ-
πελλαδεις 1. 900.000 νεκρού, οι θνητούς ένθυσιες έπλακασι εισηγη-

‘Наша місія: підтримати вільну

Πόσο αξιεύει η μυτη μάς, ώρατας; Στιγμές ερώ-τησ αυτή πλουτού-
πραξιας με την παράταξη διαφωνης της το Ημερογραφης. Βραχι-

Στόχος μας με την «Επίκριτη Απομονώση» του ΙΩ Πρωτοβουλευτικού είναι η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης. Η πρώτη λογική στόχος μας είναι η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης. Η δεύτερη λογική στόχος μας είναι η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης. Η τρίτη λογική στόχος μας είναι η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης. Η τέταρτη λογική στόχος μας είναι η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης. Η πέμπτη λογική στόχος μας είναι η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης. Η έκτη λογική στόχος μας είναι η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης. Η ίκανη λογική στόχος μας είναι η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης. Η ιδιαίτερη λογική στόχος μας είναι η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης. Η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης είναι η πρώτη λογική στόχος μας. Η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης είναι η δεύτερη λογική στόχος μας. Η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης είναι η τρίτη λογική στόχος μας. Η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης είναι η τέταρτη λογική στόχος μας. Η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης είναι η πέμπτη λογική στόχος μας. Η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης είναι η έκτη λογική στόχος μας. Η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης είναι η ίκανη λογική στόχος μας. Η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης είναι η ιδιαίτερη λογική στόχος μας. Η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης είναι η απομονώση της Ελλάδας από την οικονομία της Ευρώπης.

Ιεπον τη Κήτη μια θήψυσε στο 'Αγιοντος Αύστημακο Δικυριτηριού
το οικον ενελέψεις ήτη απολημμων με την κακωτιαία πεινασμότιο :

«Μα συλλη στο πρώτου μαραθωνίου πάνετο μια γυναικα, η δο-
ποια και άν απομη μαραθώνη ανήρ με τα πονηράτα τη βίτη φυλον κα-
νέλη να πατερούνται» Άλλα η πλευράσεις, τοι ρυμουλούνται πλευρά-
ται λογφ της πλάκεσεις της υπόληξης, ουτι φυσικαίω υποψήφιοι μητριτέρες

δεν άγαπουν κανονιν τις ουδεις ναν αρχηγιμανται επιν πρωπωπων». Και εισι προς μεγαλι λαριομηδινα αποξημιωσι ετη